

Παπα-Γιάννης Ματωνάκης, ο αγαθός ιερέας των φτωχών (Νικόλαος Δασκαλάκης, Αντιδήμαρχος Δήμου Πλατανιά)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1QEX5qi>]

Ακόμα και από τα γύρω χωριά ή κι από πιο μακρινά μέρη ρωτούν ποιο είναι το σπίτι του και καταφεύγουν σ' αυτό. Κι ο ελεήμων του Θεού ιερέας κάθεται στο τραπέζι μαζί τους και τρώνε από το ίδιο πήλινο λεκανάκι – όχι γιατί δεν υπάρχουν σερβίτσια πολυτελείας, αλλά γιατί δεν θέλει οι άνθρωποι που κάθονται στο τραπέζι του να νιώσουν μειονεκτικά, σαν ζητιάνοι. Σερβίτσια υπάρχουν, αλλά ο ιερέας είναι τόσο ταπεινόφρων, ώστε επιλέγει με τον τρόπο αυτό να δείξει ότι συμπάσχει με τους ταπεινούς και κατατρεγμένους της ζωής.

«Πώς μπορείς, γέροντα, να συναναστρέφεις όλους αυτούς τους ζητιάνους και τους εξαθλιωμένους;» τον ρωτάει κάποτε ένας ενορίτης του.

«Μην σκέφτεσαι έτσι, τέκνον μου. Θα μπορούσαμε να είμαστε εμείς στη θέση τους» του απαντά ο φιλεύσπλαχνος ιερέας αποκαλύπτοντας το μεγαλείο της ψυχής του. «Είναι άνθρωποι, πλάσματα του Θεού κι αυτοί. Μάλιστα αυτές οι ψυχές θα κερδίσουν τη Βασιλεία των Ουρανών κι όχι οι πλούσιοι οι οποίοι πολλές φορές έχουν λησμονήσει εντελώς το Θεό θεωρώντας ότι τα έχουν όλα και δεν Τον χρειάζονται».

«Γέροντα, σε ικετεύω, απόφευγε να τρως με όλους αυτούς τους εξαθλιωμένους!» τον παρακαλεί η πρεσβυτέρα του, όχι από έλλειψη ευαισθησίας αλλά γιατί είναι περισσότερο ρεαλίστρια ίσως από το γέροντα, και τρέφει έντονη ανησυχία για τον ίδιο και το αύριο των παιδιών τους. «Δεν ξέρεις τι αρρώστιες μπορεί να μεταφέρουν».

«Έχε εμπιστοσύνη στο Θεό, παπαδιά» έρχεται σταθερή η απάντηση του σεβάσμιου κληρικού. «Είμαστε όλοι αδέλφια και μας προστατεύει ο καλός Θεός. Αυτός μεριμνά για όλα τα πλάσματά του. Εξ άλλου, όλοι δεν μεταλαβαίνουμε από το ίδιο ποτήρι;»

Τέτοια είναι η αγαθή ψυχή και η πίστη στο Θεό που χαρακτηρίζουν αυτόν τον ξεχωριστό άνθρωπο. Νοιάζεται για τον συνάνθρωπό του και κάνει τα προβλήματά του δική του υπόθεση. Ακόμα και σήμερα διηγούνται στο Γεράνι ιστορίες φτωχών κοριτσιών που ο παπά Γιάννης «προίκισε», ώστε να μπορέσουν να παντρευτούν, ν' ανοίξουν σπιτικό και να δημιουργήσουν οικογένεια.

Το μόνο που ζητά σε αντάλλαγμα είναι να προσεύχονται στο Θεό και να ζητούν τη δύναμη να βοηθούν κι αυτοί με τη σειρά τους, στο μέτρο των δυνάμεών τους, όσους έχουν ανάγκη.

Κι όποιοι δεν περνούν από το τραπέζι του σπιτιού του πάλι δεν μένουν χωρίς δωρεά. Κάθε βράδυ ετοιμάζει σακούλια με τρόφιμα. Περιμένει να νυχτώσει και

μετά, σαν σκιά μες στη νύχτα, γλιστρά στα στενά δρομάκια και φτάνει στα σπίτια του χωριού. Αφήνει τα τρόφιμα που κουβαλά στις πόρτες των φτωχών, που ξέρει ότι δύσκολα μπορούν να ζήσουν τα παιδιά τους και οι ίδιοι. Απομακρύνεται βιαστικά πριν τον πάρει κανένα μάτι, γιατί είναι πιστός στην ευαγγελική ρήση, «μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου». Δεν κάνει ελεημοσύνη για να προβληθεί και να επαινεθεί αλλά για την ανακούφιση της ανθρώπινης δυστυχίας. Οι ανιδιοτελείς πράξεις του, επομένως και η φιλανθρωπία του, δεν χρειάζονται δημοσιοποίηση ούτε γνωστοποίηση. Ο Θεός, «ο τα πανθ' ορών» γνωρίζει κι αυτό αρκεί.

Η φήμη του ελεήμονος γέροντα έχει φτάσει σε όλα τα γύρω χωριά. Ακόμα και οι Τούρκοι τώρα δείχνουν σεβασμό στο πρόσωπό του και του έχουν μεγάλη εκτίμηση. Έχουν πάψει προ πολλού να τον διώκουν και μάλιστα κάποιες φορές, όταν αντιμετωπίζουν δυσκολίες, φτάνουν να ζητούν τη βοήθειά του. Εξ άλλου, οι περισσότεροι τώρα πια, μετά από τόσα χρόνια έχουν μάθει να συμβιώνουν ειρηνικά με τους Χριστιανούς και θεωρούν την Κρήτη πατρίδα τους.

[Συνεχίζεται]